

ΠΑΝΤΕΛΗ ΧΟΡΝ : «Τὸ φιντανάκι». Ἀθηναϊκὴ
ἠθογραφία εἰς πράξεις 3. Στὶς 17 Σεπτεμβρίου, πρωτο-
παίχτηκε στὸ θέατρο τῆς Κυβέλης ἀπ' τὸν ἴδιο θίασο, τὸ
καινούργιο ἠθογραφικὸ ἔργο τοῦ κ. Π. Χόρν «Τὸ φιντα-
νάκι».

Ἐνα κορίτσι τοῦ λαοῦ, ἡ Τοῦλα, ποὺ γεννήθηκε καὶ
ζεῖ μέσα σὲ μιὰ πλακιώτικη αὐλὴ, ζωηρὸ καὶ ὄμορφο, ποὺ
αἰσθάνεται τὰ πρῶτα κεντήματα τῆς ἀγάπης, γιὰ ἕναν τύπο
νεαροῦ κορτάκια ποὺ στὸ τέλος τὴ φέρνει στὴν καταστροφή.
Κι' ἔτσι τὸ φιντανάκι θὰ πάρη τὸν συνειθισμένο δρόμο.
Ἀλλὰ ἔχει χαραχτῆρα : Κάποια καινούργια συναισθήματα
ἐκπνοῦν μέσα του, κάποια πάλη ἀγωνιώδης γίνεται, ὅσπου
—ἀπάνω στὴν ὥρα ἴσα-ἴσα ποὺ χρειάζονταν—ἐπεμβαίνει
ὁ πατέρας, ἕνας τύπος ἀγαθοῦ κατὰ βάθος ἀνθρώπου, ποὺ
ἀναλαβαίνει νὰ τὸ σώσῃ. Μὰ δὲ γίνεται αὐτό : Ὁ πατέρας
ἀντὶ νὰ τὸ σώσῃ, μὲ τὴν ταχτικὴν ποὺ βάζει σ' ἐνέργεια, γί-
νεται ὁ ἴδιος ἀφορμὴ στὸ κατρακύλισμα τῆς κόρης του...

Αὐτὴ εἶναι, πάνω-κάτω, ἡ ὑπόθεση τοῦ καινούργιου
ἔργου τοῦ κ. Χόρν. Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς δὲν περιμέναμε
καὶ μεγάλα πράγματα, μὰ ὡς τόσο δὲ μᾶς ἱκανοποίησε,
ἔστω καὶ τόσο λίγο ποὺ ζητᾶμε, ὁ συγγραφέας τῆς ἠθο-
γραφίας μὲ τ' ἀρκετὰ ἐλαττώματα : Ὅλο τὸ ἔργο τὸ δια-
πνέει μιὰ ὑπερβολικότητα ἐξεζητημένη. Ὁ διάλογος σὲ
πολλὰ μέρη ὄχι μὲ τὸν τόνο ποὺ θ' ἄπρελε νάχη. Ἄλλοῦ πάλι
—τ' ὁμολογοῦμαι— ἀρκετὰ ἐξυπνος, ἔτσι, ποὺ νὰ προκαλῆ
ἀβίαστο τὸ γέλιο. Οἱ «Ἀθηναῖκοι τύποι» ποὺ μᾶς παρου-
σιάζει, ἀπ' τοὺς πολὺ σπάνιους. Οἱ περσσότεροι «φτιαχτοί».
Ἡ Κυρὰ Κατίνα—μιὰ μέγαιρα πολὺ καλὰ ψυχολογημένη—
ὁ μοναδικὸς τύπος ποὺ πέτυχε. Ὁ πατέρας ἐπίσης ἀρκετὰ
καλός.

Ἄν ἔλειπε ἀπ' τὸ ἔργο αὐτὴ ἡ ἐξεζητημένη ὑπερβολι-
κότητα (ἴσως-ἴσως γιὰ νὰ κάνῃ ἐντύπωση), ποὺ ἀναφέραμε
πέρα-πάνω κ' ἦταν πιὸ ψυχολογημένα τὰ πρόσωπα, δὲ θ' ἄ-
χαμε, παρὰ σ' ἐλάχιστα νὰ ψέξουμε τὸν συγγραφέα. Ἡ
ὑπόθεση ἦταν ἀρκετὰ πετυχημένη, ἔτσι, ποὺ θὰ μπορούσε
πολὺ καλὰ νὰ σταθῆ στὴ σκηνή.

Τώρα θὰ θέλαμε νὰ ποῦμε δυὸ λόγια γιὰ τὸ παίξιμο
τῶν ἠθοποιῶν, ποῦ, συνολικά, δὲν ἦταν ἱκανοποιητικό.
Ἄν ἐξαιρέσῃ κανεὶς τὸν κ. Βεάκη (Ἀντώνης) καὶ τὴν κ.
Σαφὴ Ἀλκαίου (Κυρὰ Κατίνα), ποὺ ἦτανε πολὺ καλοὶ κ'
οἱ δυὸ στοὺς ρόλους τους καὶ μὲ πολὺ καλὴ θέληση τὴν κ.
Ἄννα Ρούσου (Φρόσω) καὶ τὸν κ. Λ. Λούη (Γιάγκος), οἱ
ἄλλοι ἠθοποιοί, καὶ πρὸ πάντων ἡ πρωταγωνίστρια Δίς
Νίτσα Γαϊτανάκη (Τοῦλα), δὲ μᾶς ἱκανοποίησαν διόλου.